

Aquesta setmana ha fet dos anys que diversos municipis del Principat de Catalunya es despertaven amb els carrers dels seus pobles ocupats militarment per la Guàrdia Civil i pels Mossos d'Esquadra.

Dos anys que les forces d'ocupació espanyoles esbotzaven portes de matinada, detenien a companyes davant de familiars i amics, els segrestaven i se'ls enduien a Madrid.

L'Estat espanyol, davant de la determinació del poble català del poble català organitzat en barris, pobles i ciutats estava disposat a fer per tombar un règim d'arrel feixista i antidemocràtica, i per aquest motiu fa dos anys accelerà el motor de la picotonadora repressiva.

Malgrat que l'Estat espanyol buscava atemorir-nos, es van trobar davant un poble combatiu i digne, que va sortir sense por, que omplia els carrers i les places per rebutjar la nova onada repressiva de l'Estat, que exigia l'alliberament de les companyes, i independència per aquest país.

I és que la història del poble català és marcada per la lluita i la combativitat, per plantar cara a les injustícies i en defensa dels seus drets socials i nacionals.

Malgrat la història no sigui pas nova, la resposta de l'Estat sempre ha estat la mateixa: repressió, detencions, exili, presó i morts. Perquè mai hi haurà dins de l'Estat Espanyol la possibilitat que el poble català pugui desenvolupar plenament els seus drets nacionals i socials.

Dos anys doncs on hem patit presó, com ho van fer les predecessores lluitadores per la llibertat dels Països Catalans dels quals ens sentim hereves.

Dos anys on la maquinària repressiva de l'Estat, (en aquest cas de les mans de l'Audiència Nacional (hereva del franquista Tribunal de Orden Público), la premsa que fa de corretge de transmissió de les mentides de les forces d'ocupació, els partits polítics, i els poders econòmics ) ha donat la única resposta que sap donar a les lluites en favor dels drets i les llibertats: l'aplicació del dret penal de l'enemic i la teoria de la finestra trencada.

L'estat espanyol sempre ha reprimint tot allò o aquell que suposi un perill pel seu "atado y bien atado".

I és en aquest context de la construcció d'un enemic intern per afavorir una retallada de drets galopant, que processen a les nostres companyes sota les acusacions de terrorisme.

I que avui són elles, però cal que tots els moviments polítics i socials siguin conscients que després de nosaltres poden ser elles, podrà ser qualsevol persona que lluiti i s'organitzi per canviar aquest sistema caduc.

I nosaltres ens preguntem, no és més terrorista qui entra a cops de porra a escoles per rebentar un referèndum? No és més terrorista un Estat que es nega a investigar els crims del franquisme? No és més terrorista un Estat condemnat en diverses ocasions per no investigar tortures a les comissaries? O un Estat on es fa fora a la gent de casa seva amb policies armats fins a les dents?

I es què quan la injustícia és allò habitual, rebel·lar-se és una exigència.

No és que no tinguem por, en tenim. Les 13 encausades tenim por d'acabar a la presó, igual que els seus familiars i amics. Però no tenim por perquè els fets de què se'ls acusa siguin certs, si no perquè sabem que les paraules justícia i espanyola són paraules que no casen.

Som conscients que des de l'estat espanyol busquen que tinguem por, que ens desmobilitzem, però malgrat els moments en que experimentem por per la incertesa, la determinació i les conviccions són més poderoses que la por, i no permetrem que la por ens guanyi, no permetrem que ens distreguin ni ens aturin de nostre objectiu: la independència dels Països Catalans.

Som conscients del moment que vivim, som conscients que no estem soles, i no volem deixar escapar ni una sola ocasió per donar les gràcies a totes aquelles persones que aquell 23s, igual que avui, i igual que la resta de dies de l'any, surten al carrer no en defensa nostre si no en defensa dels nostres drets com a poble. Gràcies a la feina titànica del Grup de Suport. Gràcies als Casals i ateneus dels Països Catalans que organitzen actes de suport, xerrades, etc. per difondre aquesta vergonya de cas.

Davant de les acusacions per terrorisme a les quals s'afronten les nostres 13 companyes, des del Grup de Suport del 23s volem manifestar:

1er El recolzament absolut a les nostres companyes que tan sols han fet el que milions de persones han fet als Països Catalans: lluitar per la llibertat del nostre poble. No permetrem que es diferenciï entre represaliades de 1a i de 2a , i no us deixarem mai soles.

2on Ens reafirmem en la lluita política per la defensa de la independència i construcció dels Països Catalans. Lluita política que sempre es trobarà amb la resposta repressiva de l'Estat. L'única manera de fer front a la repressió és avançar cap a la llibertat plena del nostre poble.

3er Demanem al poble català superar l'estat de catarsi i es torni a omplir els carrers en defensa i en solidaritat de les companyes del 23s.

Si nosaltres no hi anem, ells en tornen!

I finalment ens reafirmem en la voluntat que la repressió sigui un boomerang per l'Estat. Que a cada detenció, a cada empresonament, guanyem 1, 10, 100 lluitadores més per la llibertat del nostre poble.

Visca la terra!!

Països Catalans, 25 de setembre de 2021